

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE ECCLIESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Apolinario Hierapolitarum ecclesiae episcopo. Cap. XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

talē & tam fructuosum cernerem, cumulate quoad poteram perficere elaborauī. Proinde in orientem iter suscipiens, & eosque loci proficiscens, vbi hæc & prædicata & gesta fuerunt, tum accurate à quibusdam de veteris testamenri libris didicissem, illorū nomina hic subscripta ad te misi. Quæ sunt hæc. Moysis quinque, Genesis, Exodus, Leuiticus, Numeri, Deuteronomium. Iesus Naue, Iudices, Ruth, Regum seu regnorum libri quatuor. Paralipomenon duo, Psalmi Dauidis, Salomonis proverbia, Sapientia, Ecclesiastes, Canticum cantorum, Iob, Prophetarum libri, Esaiæ, Hieremiæ, & Duo decim prophetarum scripta in uno libro separatim contenta, Daniel, Ezechiel, Esdras. Ex quibus breues & selectas quasdam sententias excerpimus, easque in sex libros dispergiūmus. Tot libri dicuntur esse Melitonis.

De Apolinario Hierapolitarum ecclesiæ episcopo.

CAP. XXVI.

EX multis Apolinarij scriptis, quæ apud multos integræ seruantur, ista sunt, quæ ad nos peruerterunt.

Liber ad imperatorem, de quo ante diximus, scriptus. Quinque libri contra gentiles. De veritate duo: Contra Iudeos duo: Et alii, quos deinceps scripsit contra Caphrygū hæresim, quæ id quidem temporis, (quandoquidem iam tum Montanus cum suis pseudoprophetis peruersæ suæ opinionis fundamenta iaciebat) tanquam nasci cœpit: atque etiam non longo tempore post, de integro renouata, multo serpuit longius. Verum de Apolinario haec tenus.

De Musano & eius scriptis, & Tatiano & eius hærefi.

CAP. XXVII.

Musani autem (quem inter eos, qui supra demonstrati sunt, numerabamus) extat quidam liber elegansissimus, ab eo scriptus aduersus quosdam fratres, qui videbantur inclinare ad hæresim eorum, qui Encratitæ dicuntur: quorum error iam tum oriri incipiens, peregrinam, pestiferam, & plenam mendacij opinionem

L 5 in vi-